

Söndagsmorgonen.

Hör i fria rymder skalla
Helga klockors högtidsljud;
Se de fromma, dem de kalla,
Glade följa deras bud.
Följ, mitt hjerta! följ att fira
Andaktsstunden af ditt hopp!
Pekar icke templets spira
Mot den ljusa himlen opp?

Ack! hur grymt har icke tiden
Plundrat allt hvad här jag njöt?
Blott en dödens krans är vriden
Af de blommor, dem jag bröt . . .
Se! der våren framgår åter,
Nya blommor jorden bär;
Men, hvad jag så ömt begråter,
Borta för mitt hjerta är!

Borta? — Nej! i dag förklarar
Himlens gensvar i min själ,
Att det goda evigt varar,
Evigt gör mitt sanna väl.
Öfver jord och himmel sträckes
Samma kärleks hulda famn,